

De noodzaak van herhaling.

Ook wanneer je er van uitgaat dat heel veel gedrag gemotiveerd wordt door emoties, dan moet je net zo goed door herhaling zien na te gaan of het gedrag dat je in een test waarneemt een incidenteel voorkomende *emotional state* is, of een meer door emoties en leerprocessen ontstane algemene voorkeursstrategie (*emotional trait*). (Bij mensen spreek je dan vaak over een karaktertrek of een eigenschap die deel uitmaakt van de persoonlijkheid. Bij dieren sprak/sprekt men uit angst voor antropomorfisme of vanuit de visie dat het dier in dit opzicht inferieur is vaak over temperament of een copingsstrategie.)

Omdat hertesten vaak zo moeilijk is, kun je ook je toevlucht nemen tot eenzelfde ding meten bij verschillende testonderdelen bij een test. (*intra-test reliability*) Zo wordt in de Retrievertest de hond 8 keer uitgenodigd tot apporteren. In de MAGtest wordt in vrijwel alle testonderdelen gekeken of iets een hond angst aanjaagt.

Opnieuw lijkt het erop dat het herhalen van testonderdelen vooral goed werkt voor het beoordelen van gedragingen wanneer de hond bij aanvang van het testonderdeel neutraal is of in een positieve emotie. Indien een hond angstig is of tijdens de test heel erg schrikt wordt de *intra-test reliability* maar ook de reactie op andere daaropvolgende prikkels vertekend doordat het een tijd kan duren eer de hond is hersteld. Zeker als enkele angstaanjagende prikkels kort op elkaar volgen zonder dat de hond de tijd krijgt om te herstellen, ontstaat er een soort permanente angsttoestand, waardoor de nuances verloren gaan. Bij honden die erg geschrokken zijn van iets (bv een hard geluid), is het dus moeilijk om vast te stellen of hij zonder dat bang zou zijn voor een specifieke prikkel, zoals bv een vreemd uitgedost persoon of een rare lap.